

ла как да се грижи за змиите ѝ.

Когато излязла сутринта по работа, момичето направило попара, но не изчакала да се изстуди и я дала гореща на змиите, и ги попарила. Вечерта те се оплакали на бабата:

– Бабо, как ни попари. Бабо, как ни попари!

Бабата отговорила:

– Мълчете, чего, мълчете! И баба как ще попари! И баба как ще попари!

Минало Време и момичето се оплакало:

– Бабо, много Време не съм виждала майка си. Искам да си отида.

– Добре, чего! Но чу какво ще ти кажа! Ще отидем край реката. Аз ще легна да спя, а ти ще ме пощиш. Като намериш въшки и гниди, ще ги ядеш! И ще гледаш водата. Като дойде жълтата вода, няма да ме будиш. Като дойде бялата, синята, пак няма да ме будиш, но когато дойде черната вода, ще ме събудиш.

– Добре, бабо!

Бабата легнала да спи, а момичето започнало да я пощи. Но когато намерело въшки ги хвърляло на земята, не ги изядло. Бабата усетила какво правела тя.

Водата започнала да идва. Дошла синята. Жълтата, бялата. Момичето не събуждало бабата. Но когато дошла черната вода, тя я събудила и бабата рекла:

– Чу ли какво ти казах? Грабни с ръце каквото можеш!

Когато я изкарала от водата, колкото била черна и грозна, още по-черна и по-грозна станала. Излезнала с черен файтон и с черни коне. Цял дървиш станала. Не можеш да я познаеш.

Върнала се вкъщи, седнала на дървото. Видяла я майка ѝ и се плашила:

– Стани, мъжо – рекла, – да видиш Вампир е дошъл у дома!

Излезнал мъжът ѝ.

– О, та това е щерка ти!

– Вие ми направихте номер – казала майката.

Събрали се двете сестри и черната казала на златната:

– Ти как прекара при бабата?

– Ами как. Където видех счупена порта, я вдигах. Където видех круша – откъсвах си по една и ядях. Каквото ми заръча бабата, аз го изпълних. Грижех се за змиите ѝ, не ги попарих. Гнидите въшките изядох. А ти, като си отишла, какво си направила?

– Ами какво. Портата счупих, крушите обруших. Хляба до шуш-